

2013.gada oktobris

Mikēlis un tirgotāji.

Mikēldiena

Mans laiks ir septembris. Tad es dodos apskatīt dārzus, laukus, tīrumus, novērtēt cilvēku čaklumu, papriecāties par augļu un dārzeņu ražu, izvērtēt graudu birumu. Ejot garām Jūsu skolai, deguns sajuta gardas smaržas un kājas pašas ienesa skolā. Tā pavisam nejauši es nokļuvu Miķelīša tirdziņā un sapratu, ka te man noteikti jāpiedalās, jo esmu taču Miķelis.

Mīļi! Gadiem nebiju bijis tik jaukā pasākumā! Tirgotāji tik laipni, pircēji tik pieklājīgi, mūzika skan, preces tik daudz! Teikšu godīgi – tik garšīgas ābolkūkas un ābolmaizes vēl nebiju ēdis Man bija liels prieks parunāties arī par nopietnām lietām. Viktorijas tēti, piemēram, apgalvoja, ka visa raža jau esot novākta, bet Aivīša mamma priecājās par šāgada labo kartupeļu ražu un solīja cept kartupeļu pankūkas.

Savukārt es biju ļoti, ļoti priecīgs redzēt tik daudz tirgotāju, un arī skolniekus un skolotājus, kurus nebija vēl saķēris slimības vīruselis, jo rudens tomēr ir rudens.

Iespaidu bija tik daudz, ka pat galva sagriezās no patīkamajām sajūtām un garšīgajām smaržām, kas valdīja apkārtnē. Nu, es jau arī nebiju ieradies tukšām rokām un neskopojos ar mazām rudens veltēm visiem, ko sastapu un ar ko aprunājos.

Raža ir novākta, pagrabi ir piepildīti, Miķēldiena ir nosvinēta, vien atcerieties, ka līdz Mārtiņiem lauki arī jāapar, jo zeme dodas pie miera.

Rudens ražas eksperts Miķelis (Laura Otsone)

Ekoskolas karogs - trešo reizi!

No Latvijas Universitātes telpām esam „izauguši” līdz Latviešu Biedrības Lielajai zālei, kur 2. oktobrī norisinājās Ekoskolu programmas gadskārtējais apbalvošanas pasākums. Katru gadu pieaug to izglītības iestāžu skaits (šogad 91 skola), kas ieguva starptautisko Ekoskolas statusu un Zaļā Karoga balvu par īpašiem panākumiem ilgtspējīgas attīstības, vides izglītības un vides aizsardzības veicināšanā. Riebiņu vidusskolai arī šogad ir piešķirts Zaļais karogs, kas ir visas skolas saimes nopelns. URRĀ!!!

Ekoskolu koordinators Daniels Trukšāns bija īpaši priecīgs, jo šogad aprit 10 gadi, kopš pastāv tāda veida projekts Latvijā.

Svinīgajā pasākumā pulcējās vairāku izglītības iestāžu pārstāvji no visiem Latvijas novadiem. Šogad Ekoskolu Zaļā karoga apbalvojumu ieguva arī pirmā augstskola Latvijā – Vidzemes Augstskola.

Pēc svinīgā pasākuma norisinājās Vides izglītības fonda un Ekoskolu programmas organizētā akcija **Veseli ēduši!** Zaļas un veselīgas pusdienas Latvijas nākotnei. Akcijas mērķis bija rast iespējas vietējās un ekoloģiskās pārtikas ieviešanai skolu ēdienkartēs. Kopumā akcija pulcēja daudzus skolēnus un skolotājus no Latvijas Ekoskolām, sniedzot iespēju uzdot savus jautājumus politiķiem, ministrijas pārstāvjiem un pagatavot veselīgas pusdienas no Latvijā audzētiem dārzeņiem. Interesanti bija tas, ka lielpusdienu gatavošanu vadīja trīs Latvijā populāri pavāri. Šī akcija ir aizsākums novembrī paredzētajai starptautiskajai **Ekoskolu Rīcības dienai**, kura Latvijā tiks īstenota nedēļas garumā no 4. – 8. novembrim. Kā ziņoja Daniels, tad Rīcības dienu temats šogad ir veselīga vietējā un ekoloģiskā pārtika. Nedēļas ietvaros notiks aktivitātes, akcijas un kampaņas vietējā un reģionālajā līmenī, kuras īsteno pašas Ekoskolas.

Es novēlu visiem veselīgu, pacietīgu, radošu un panākumiem bagātu jauno mācību gadu!

Sanita Upeniece, Ekoskolu programmas koordinatore Riebiņu vidusskolā

Sanita kopā ar Ekoskolu koordinatoru Danielu Trukšānu Ekoskolu programmas apbalvošanas pasākumā.

Mūsu Sanita un Zaļais Karogs.

Un visiem pārējiem, kas šogad
vēl nav tikuši fotoobjektīvā!

Foto: no skolas fotoarhīva.

1.oktobrī, **Veco ļaužu dienā**, uz sociālās aprūpes centru "Rušona" devās deju kolektīva un teātra pulciņa dalībnieki, lai iepriecinātu vecos ļaudis ne tikai ar dāvanām, bet, galvenais, ar uzmanību un priekšnesumiem.

Prieks, ka mūsu bērnus te sagaida kā savējos un ka jaunā paaudze ir tik gandarīta par sagādātajiem prieka mirkļiem.

Tā ap Miķeļdienu visiem prātā raža – cik kurš izaudzējis, vai pagūts laikā novākt. Arī Riebiņu parkā **Ražas svētku** norisē šie jautājumi bija gana aktuāli. Lai gan ik pa brīdim lietutiņš atgādināja, ka rudens klāt, tie, kas bija ieradušies gan paklausīties un paskatīties koncertu (Tā dalībnieku vidū bija arī mūsu "Jumalāni"!), apmeklēt Daugavpils Universitātes Sistemātiskās bioloģijas institūta mobilo „Zaļo laboratoriju” – izglītojošo pasākumu (radošo darbnīcu) un sacensties neparastās stafetēs, ne tikai nenobijās, bet arī pavadīja laiku interesanti un jautri.

Esam ceļā...
...un pēc darba gandarīti par paveikto.

Taīkā

Riebiņos notika parka sakopšanas talka projekta "Ūdens vides aizsardzība un zaļā dzīvesveida aktivitāšu veicināšana Latvijas un Krievijas pierobežas reģionos" ("Aqua Life") ietvaros. Jauks laiks, daudz domubiedru un vēlēšanās padarīt vidi tīrāku un sakoptāku saulainā rudens rītā pulcēja daudz ļaužu—gan jaunāku, gan vecāku. Talcinieki sakopa lielu daļu parka, un

mēs varam būt lepni, ka atsaucīgo talķas dalībnieku vidū bija daudz arī mūsu skolas skolēnu un darbinieku.

Darba daudz!

14.-18.10. UNESCO NEDĒĻA 2013

UNESCO LATVIJAS NACIONĀLĀ KOMISIJA JAU TREŠO GADU ORGANIZĒJA UNESCO NEDĒĻU, KAS ŠOGAD NORISINĀJĀS NO 14. LĪDZ 18. OKTOBRIM. NEDĒĻAS IETVAROS, ATZĪMĒJOT UNESCO KONVENCIJAS PAR NEMATERIĀLĀ KULTŪRAS MANTOJUMA SAGLABĀŠANAS 10. GADADIENU, IKVIENS BIJA AICINĀTS IZCELT LOKĀLO MANTOJUMU UN VĒL AIZVIEN UZTURĒTĀS TRADĪCIJAS.

UNESCO nedēļas ietvaros mūsu skolā viesojās Rūdolfa Blaumaņa memoriālā muzeja "Braki" vadītāja Zinta Saulīte ar interaktīvo lekciju par Rūdolfu Blaumani, viņa skolēnus iepazīstināja ar R.Blaumaņa dzīvi un daiļradi un piedāvāja bērniem pašiem kļūt par aktieriem. Mēs kopīgi iejutāmies pasakas „Velniņi” varoņu lomās.

INTERAKTĪVĀ LEKCIJA

Šis pasākums notika ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas (LNK) gādību, novērtējot mūsu skolas sniegumu Starptautiskajā dzimtās valodas dienā un atzīmējot Rūdolfa Blaumaņa 150. gadadienu. (turp.nākamajā lpp.)

Mūsu viesīga Zinta Saulīte.

14.-18.10. UNESCO NEDĒĻA 2013

Vērīgi klausāmies...

...un spēlējam teātri.

leguvējs bija ikviens, jo šis nodarbības laikā skolēni daudz uzzināja, paši piedalījās, guva daudz pozitīvu emociju. Vislabāk bērniem, protams, patika spēlēt teātri.

Ne mazums skolēnu pirmo reizi tā pa istam tikās ar Rūdolfu Blaumani. Par to septītklasnieki vēlāk arī rakstīja savos domrakstos.

Paldies, ka mums bija šāda iespēja—dzirdēt, redzēt, piedalīties!

Foto: Laura Golubeva

Skolotājas Rutas tapotājs.

Tipu – tapu – tapošana.... Kas tas ir un ko ar to dara? Jaunākā modes tendence rokdarbu tehnoloģijās? Nē. Tapošana ir sens adīšanas veids. Pirmatnēja „adīšanas mašīna” bija parasts grābeklis. Izpatot var greznas šalles, plecu lakatus, ka arī te noteikti vaļā rokdarbnieču fantāzijai un meistarībai.

Uz Sandras Rimšas (Riebinu novada Galēnu pamatskolas skolotāja) vadīto Meistarklasi 2013.gada 15.oktobrī Riebiņu vidusskolā sanāca gan lieli, gan mazi, gan ar priekšzināšanām,

TIPU - TAPU - TAPOŠANA

gan iesācēji.

Anna Gorina, Anna Cakule un Rudīte Špundzāne bija visčaklākas tapotājas, kuras turklāt šo amatprasmī apguva pirmoreiz. Evita Danilova (11.kl.) bija sagatavojusi vadītājai jautājumus, jo šo prasmi jau mazliet bija apgūsi pie skolas draudzenes Annas Lauskas (9.kl.). Skolotāja Solvita Ernstsone, tapojot uz grābekļa, padalījās pieredzē – tapot var arī uz savas rokas pirkstiem vai sagatavotas plastmasas pudeles. Arī Svetlana Zahareviča (Riebiņu novada bibliotēka) atrada laiku, lai atnāktu un apgūtu ko jaunu. Īpaši pārsteigta par tapoto puķu uzburšanu bija Diāna Harlamova (7.kl.). Arī Ritvars Vjaksē un Marija Vinogradova (3.kl.), Laura Silkāne (2.kl.) un skolotājas Ārija Bergmane – Sprūdža un Anita Randare izvēlējās tapot ziedus kā aksesuārus pie sava tērpa.

Gandarīti bija visi, jo, praktiski darbojoties, nezināmais kļūst zināms un jaunais kļūst savējais. Secinājums – tapot var jebkurš! Pārsteigums bija šīs tehnikas vienkāršums un mazais laika patēriņš, lai izgatavotu elegantu un noslēpumainu rokdarbu – meistardarbu.

Es, mājturības un tehnoloģiju skolotāja, biju klāt un visu redzēju, un izmēģināju, tāpēc nodošu šīs zināšanas un iemaņas citiem, ka arī pilnveidošu savas prasmes, apzinot tapošanas mantojumu un iespējas.

Bet ir kāds īpašs stāsts Unesco nedēļas ietvaros. Stāsts par tapošanu toreiz un tagad. Man mājās ir saglabāties tapoto puķu apaļais tapotājs. To vismaz pirms 55 gadiem ir izgatavojis mammas brālis savai mammai, manai vecmammai, pats būdams pusaudzis. Darbarīks ir izgatavots ļoti kvalitatīvi. Mana vecmamma bija liela rokdarbiece. Diemžēl neesmu viņu satikusi, un neviena tapota puķe arī nav saglabājusies. Toties vakar, pēc tapošanas nodarbības skolā, mans dēls uz tā mācīja mazajai mātai tapot sarkanbaltsarkano puķi.

Saku vislielāko PALDIES Sandrai Rimšai un aktīvajiem dalībniekiem.

Bet vismīļāko PALDIES saku mammas brālim, vecmamiņai, mammas mātai un mammai par to, ka sen izveidota lieta nu ir saglabāta un nonākusi pie manis. Es sargāšu ģimenes tradīcijas. Es jūtu tās siltumu, un tad arī puķes te plauks krāšņās jo krāšņās.

Ruta Vjaksē, vizuālās mākslas un mājturības skolotāja

Čaklās tapotājas.

"MĀLA CEĻŠ"

Šī galda spēle ir Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja dāvana skolai. To spēlējot, bērni ne tikai pavada interesanti un lietderīgi laiku, bet arī uzzina saistošu informāciju par sava novadnieka, izcilā kera- miķa Polikarpa Čerņavskā dzīvi un darbu.

Sākumskolas klasēs tika organizēts spēļu turnīrs.

14.-18.10. UNESCO NEDĒĻA 2013

VĒSTURISKI IZZINOŠAS TAKAS „SKOLA LAIKMETU GRIEŽOS” IZVEIDES RIEBIŅOS UZSĀKŠANA

Riebiņu vidusskolai ir pieredze, realizējot ar Latgales kultūrvēsturi saistītus projektus, kuri ir guvuši ievērību visas Latgales mērogā un veicinājuši latviešu kultūras attīstību kopumā, piemēram, “A.Vasiļevska daudzdzīvības svētki”, tradīciju burtnīcas “Rībeņu nūvoda stuosti”.

Gatavojam, apkopojam, papildinām materiālus mūsdienīgi vēsturiskam maršrutam „Skola laikmetu griežos” ar informāciju un personiskiem stāstiem par skolas attīstību Riebiņos vairāk kā 100 gadu garumā.

“JUMALĀNI” KERAMIKAS STUDIJĀ

Skolotājs Raivo.

“Jumalāni” jau ne reizi vien ir darbojušies pie skolotāja Raivo Andersona keramikas studijā. Arī šogad, UNESCO nedēļā, kad īpaši pievēršama uzmanība lokālajam mantojumam, vienojāmies par nodarbību.

Ko lai pagatavo? Tā kā šajā mācību gadā visu Latvijas novadu bērnu un jauniešu folkloras gada tēma ir „Nauda latviešu folklorā”, lēmām, ka darināsim krājkasītes. Tādas pavisam īstas, kur krāt santīmus, bet varbūt kāds pagaidīs arī jauno gadu un sāks uzreiz ar eirocentiem. Tā jau katra paša darīšana.

Skolotājs Raivo ne vien pacietīgi mācīja, kā uztaisīt iecerēto, bet reizē stāstīja par māla ieguvē keramikas darbiem, par cepļa kurināšanu, par rakstiem, kas rotā māla izstrādājumus. Bet skolotāja prasmīgās rokas ne uz mirkli neapstāja

darboties.

Bija interesanti.

Process un rezultāts.

Foto: Rita Pudāne

Arī turpmāk sadarbosimies ar keramikas studiju!

Labie darbi arī šogad

Labo darbu nedēļā arī šogad esam čakli pastrādājuši. Lielākā darbošanās, kā jau rudenī, ir pie apkārtnes lapu grābšana pavasara puķudobju ierīkošanai, stādu iezie-

mošana. Esam gandarīti, ka skolas apkārtnē ir arvien sakopta, tīkama gan pašiem, gan skolas viesiem.

Bet šī gada īpašais stāsts ir par mazu bezpajumtnieku –kaķēnu. Viņš atrada daudz atsaucīgas sirdis, saņēma mīlus glāstus. Bet arī kaķa bērnam ir vajadzīgas mājas. Un tādas nu viņam ir! Skolotāja Anita Podziņa kaķītim ir devusi gan pajumti, gan vārdu Boņuks (īstajā vārdā Bonifācijs). Un laimīgi ir visi. Vai tas nav brīnišķīgi?

Krievu folkloras pulciņa meitenes ar skolotāju Innu rudens darbos.

Skolotāju diena

Nezinu, kā ar citiem profesionāļiem svētkiem, bet Skolotāju dienu, šķiet, zina visi. Kā nu ne – katrs taču ir mācīties skolā. Un, ja nu ne gluži ikviens, tad daudzi skolēni šajos svētkos ir dabūjuši karjeras izglītības mācību stundu – kā tas ir būt skolotājam? Tā ir jau gadiem ilga tradīcija – vecāko klašu skolēni „atbrīvo” skolotājus

miem, nūju izdalīšana un, protams, arī nūjošana. Kad atgriezāties, pie skolas lapenes aicinoši kūpēja ugunskurs, smaržoja ceptas desiņas un krāsaini gozējās

Dainis un svētku torte.

no stundām un mācību procesa vadīšanu uzņemas paši.

Ko tad šogad darījām mēs, skolotāji? Jāsaka – nekur tālu projām no mācīšanās netikām, jo klauns Žužū, kas bija ieradies ar visai prāvu uzdevumu un balvu grozu,

Sveiciens no arodkomitejas.

Kopbilde ar klaunu Žužū.

iemantījās ne tikai izklaidēt, bet arī iemācīt saistošas rotaļas, iesaistīt teātra izrādē, padalīties ar jautriem paņēmieniem, kā var sadalīties grupās. Tā ka ieguvums bija divkārs – gan līk-

sma atslodze no ikdienas, gan brīnišķīgas, noderīgas idejas darbam. Milzum liels paldies arī skolēnu parlamentam par tradicionā-

mūsu pašu sarūpētie ziemas krājumi burciņās.

Nūjošana un...

lo garšīgo svētku torti! Bet ar to viss nebūt nebeidzās, jo siltā rudens diena mūs vilināt vilināja ārā. Bija jau arī i z d e v ī b a –

slēpošanas un nūjošanas trases atklāšana: novada projektu vadītājas Ivetas Šnepstes un skolas direktores Inetas Anspokas uzrunas, balonu palaišana ar dažādiem vēlēju-

Darbošanās klauna vadībā.

Foto: Vjačeslavs Stepanovs un Rita Pudāne.

...ugunskurs.

Skaists un omulīgs Skolotāju dienas noslēgums.

Kopā ar visiem tur biju es – Rita Pudāne

Skolotāju diena

6.oktobris visiem novada skolotājiem bija īsti svētki, jo Riebiņu novada dome pedagogus sveica ar koncerta "Rozes kaislības" bezmaksas apmeklējumu. Taču vēl īpašāka, satraukuma pilnāka šī diena izvērtās tiem 12 skolotājiem, kas saņēma Izglītības un zinātnes ministrijas Atzinības rakstus.

Šo novērtējumu ieguva arī piecas lieliskas skolotājas no Riebiņu vidusskolas:

**Ineta Anspoka,
Natalja Smukša,
Anna Meluškāne,
Inna Zenovjeva,
Ārija Pudule.**

Apsveicam!

Mūsu skolas skolotājas (no kreisās uz labo: Natalja, Anna, Ārija, Ineta, Inna) pēc IZM Atzinības rakstu saņemšanas.

Daži fotomirkļi no pasākuma.

un viņa ģimene saņēma maksimālu uzmanību, atbalstu un pretimnākšanu.

Paldies

Riebiņu novada domei, izglītības jautājumu koordinatorei Evelīnai Visockai, Riebiņu KC darbiniekiem par uzdāvinātajiem svētkiem!

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

Vēstures gaita tā ir izkārtojusi notikumus mūsu valsts dzīvē, ka daudzi no tiem norisējuši rudenī: valsts dibināšana 1918.gadā, uzvara pār bermontiešiem 1919.gadā, Latvijas Tautas frontes dibināšana 1988.gadā.

Svarīga vieta gan cilvēka, gan tautas dzīvē ir atmiņai, tā saglabā izjūtas, pieredzi, tā padara pagātņi par nozīmīgu un klātesošu arī šodien.

Ceļā uz Latvijas brīvību

Pasākumā piedalījās (no kreisās uz labo): tautfrontieši Leonīds Valdonsis, Staņislavs Gavars, Helma Hansone un novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka.

Klātesošos uzrunā Tekla Bekeša.

11.oktobrī uz tikšanos ar jauno paaudzi ieradās Preiļu muzeja vadītāja Tekla Bekeša, muzeja speciāliste vēstures jautājumos Zane Butlere un trīs tautfrontieši: 1991.gada barikāžu dalībnieku Latgales biedrības valdes priekšsēdētājs aglonietis Staņislavs Gavars, tagad sporta pasākumu organizators Preiļu novadā, toreiz Riebiņu vidusskolas sporta skolotājs Leonīds Valdonsis un literāte Helma Hansone no Višķiem. 25 gadi cilvēka dzīvē ir krietns laika posms, bet tā laika pārdzīvojumi arvien ir spilgtā atmiņā. Teklas Bekešas un viesu emocionālo stāstījumu papildināja muzeja darbinieku veidotā prezentācija un vizuāli ļoti pievilcīga un, protams, arī informācijas bagāta ceļojošā izstāde, kā arī Riebiņu vidusskolas meiteņu vokālā ansamblja (sk. Ā.Bergmane-Sprūdža un R.Naglis), Dravnieku pamatskolas skolnieču melodeklamācija un PR speciālista Riebiņu novadā Rolanda Nagļa priekšnesumi. Pārrunājot ar 9.klases skolēniem dzirdēto un redzēto, gribas secināt, ka jaunatnei ir interesanta šī vēl pavisam nesenā valsts vēsture, īpaši viņus saista aizraujoši stāsti, piemēram, par Latvijas karoga uzvilcšanu pie Preiļu kultūras nama vai Baltijas Ceļu, tautiskajām jostām, ko tā dalībnieki bija veduši līdz. Dziļi ieguluši Helmas Hansones teiktie vārdi par dzimtās puses mīlestību, par patriotismu. Laikam tādēļ, ka viņa spēj visiem zināmas lietas pateikt vienkārši, bet ļoti trāpīgi. Noteikti šī tikšanās bija ļoti nozīmīga Laurim Uzuļņikam no Riebiņu vidusskolas un Amandai Anusānei no Dravnieku pamatskolas, jo viņu mājās tagad ir Staņislava Gavara dāvinātie sarkanbaltie mūsu valsts karogi. Arī tā ir lappusīte vēsturē, stāsts, ko varēs nodot nākamajai paaudzei.

Gribas ticēt, ka dzirdētās atmiņas un pieredzes stāsti palīdzēs veidot labāku nākotni, dos iespēju ikvienam apziņoties savu nozīmi, radot mūsu valsts vēsturi.

Mīļu paldies jāsaka arī viesmīlīgajiem un atsaucīgajiem Riebiņu KC darbiniekiem.

Rita Pudāne, direktora vietniece audzināšanas jomā

Uz Rūjienu!

Laurai jāizvēlas!

garšīgākā izklaide šajā dienā. Mēs varējām nogaršot visus saldējumu veidus, kādus vien Rūjienas saldējuma fabrika ražo. Ja bijām aktīvi un spējām atbildēt uz jautājumiem, varējām nopelnīt arī kādu papildus prieciņu savam vēderam.

Ķoņu dzirnavās uzzinājām daudz par to, kā maļ graudus, kā apstrādā aitas vilnu, kā top skaisti dziju kamoli un mīkstas segas un spilveni. Bija liels pārsteigums, ka tādas dzirnavas saglabājušās tik ilgu gadu garumā.

Saulainā 11. oktobra rītā Riebiņu vidusskolas parlaments devās ekskursijā. Mūsu ekskursijas maršruts paredzēja apmeklēt šādas vietas: Rūjienas saldējuma fabriku, Ķoņu dzirnavas un Rūjienas šinšillu audzētavu.

Rūjienas saldējums noteikti bija pati

Viktors un mazais, pūkainais.

Ķoņu dzirnavās.

interesanti un noteikti kādreiz arī būs jāizmēģina.

Liels paldies jāsaka par to, ka laiks ekskursijai bija gluži kā pasūtīts – saulīte mūs lutināja visu dienu. Noteikti paldies arī Rušonas pamatskolas kolektīvam, kas ļāva izjust šo dienu kopā ar viņiem. Arī gide Sarmīte no Rēzeknes spēja mūs iesaistīt dažādos radošos uzdevumos visa ekskursijas ceļā garumā.

Taču vislielākais paldies skolas direktorei Inetai, kas atrada sponsorus un noorganizēja visu tā, lai šī diena būtu patiešām izdevusies. Mēs esam ļoti pateicīgi par šo skaisti pavadīto laiku kopā!

Parlamenta kopbilde.

Parlamenta prezidente Laura Golubeva

Foto: no braucēju fotoarhīva.

Jeļena un skolotāja Ruta Galēnu parkā.

Binduka, apskatīt izcilā pētnieka un literāta go mantojumu, kā arī vadītājas aizraujošu stāstu par Roberu Mūku.

Jauki, ka plenērā piedalījās jaunie mākslinieki un viņus atbalstīja skolotāji: Amanda Anusāne un Evita Broka no Dravnieku pamatskolas (sk. Inta Broka), Edīte

Jaunie mākslinieki un viņu skolotāji, kā arī novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka.

Foto: Ārija Bergmane-Sprūdža

Ir atkal gleznainais un krāsām bagātais rudens. Kā lai šo skaistumu tā vienkārši palaiž garām! Turpinot 2011.gadā aizsāktu tradīciju, 9.oktobrī uz III mākslinieku miniplenēru Galēnu pamatskolā no Riebiņu un Vārkavas novadiem sabrauca labākie mākslinieki, kuriem zīmēšana brīvā dabā sagādā prieku.

Plenēra dalībniekus sagaidīja mājas saimniece – Galēnu pamatskolas direktore Gunita Strode, vizuālās mākslas skolotāja Sandra Rimša un pieci jauki rūķīši, kuri pastāstīja par Galēnu interesantākajiem vēsturiskajiem notikumiem, kā arī gādāja par to, lai plenēra dalībniekiem būtu silta tēja.

Šogad mākslinieki lielākoties izvēlējās gleznot Galēnu parkā, jo tur uzmanību piesaistīja vai varbūt pat iedvesmoja nesen tapušās koka skulptūras, kas veltītas dzejnieka un filozofa Roberta Mūka piemiņai. Bija iespēja arī apmeklēt šī ievērojamā cilvēka muzeju,

kura vadītāja ir Marta domātāja, reliģiju bagāto un daudzveidīdzirdēt no muzeja

III mākslinieku miniplenērs

Top Anastasijas zīmējums.

Jāsaka liels paldies visiem plenēra dalībniekiem, kuri savos darbos iemūžināja šī skaistā rudens aizejošos mirkļus – ziemas baltajā vienmuļībā acis atkal un atkal varēs apstāties pie rudens košajām krāsām viņu zīmējumos. Paldies Galēnu pamatskolai par viesmīlīgo uzņemšanu, Riebiņu novada domei un izglītības jautājumu koordinatorei Evelīnai Visockai par pretimnākšanu un sapratni.

Ārija Bergmane-Sprūdža, Riebiņu novada mākslas joma MA vadītāja

Iegūt plašāku dzīves redzējumu

Lai nostiprināt latviešu valodas prasmes mazākumtautībām un nepilsoņiem un nostiprināt latvisko kultūrtelpu kā sabiedrību saliedējošu pamatu Latgalē tika piedāvāta „bērnu apmaiņas programma”. 20 bērni no latviešu un krievu ģimenēm Riebiņū, Preiļu, Viļānu, Rēzeknes, Līvānu un Vārkavas novadā vasarā uz dažām dienām *apmainījās* ar vecākiem un dzīvoja citas tautības ģimenēs. Sabiedrības integrācijas fonds Latvijas NVO fonda programmas sabiedrības saliedēšanai „Apmaiņas programma latviešu un mazākumtautību bērniem” ietvaros šim mērķim piešķīra 4000,00 latu lielu finansējumu no valsts budžeta līdzekļiem „Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu komiteja” projekta „Kopā vienā saules ziedā” realizācijai. Apmaiņas programma latviešu un mazākumtautību bērniem un jauniešiem paredzēja, ka latviešu ģimenes bērni dzīvo mazākumtautību ģimenē un mazākumtautību ģimenes bērni dzīvo latviešu ģimenē.

Noslēdzoties projektam, ar gandarījumu varam teikt, ka mērķis veidot labāku sapratni un draudzīgas attiecības starp dažādu tautību jauniešiem ir sasniegts. Projekta dalībnie-

ku starpā valdīja savstarpējā sapratne, abas puses - ģimene un skolēns- jūtās labi viens otra sabiedrībā, spēja pieņemt viens otra dzīvesstilu. Kā atzīmēja projekta dalībnieki, katra diena bija piepildīta ar emocijām un aktivitātēm, ļoti draudzīgiem un vienmēr pozitīviem cilvēkiem. Pieredze, ko ieguvām šī projekta laikā ir tas, ko mēs iemācījāmies no fantastiskajiem cilvēkiem, kurus iepazīnām. Plašāku dzīves redzējums, pozitīva enerģija, emocionāls pacēlums un kopīga sadarbības pieredze – šī projekta galvenie ieguvumi!

Šis projekts arī deva iespēju skolēniem nostiprināt 21.gs. svarīgās prasmes, kas mācītas skolā - valodu zināšanas un komunikācijas prasmes. Tas rada iespēju, papildus dzimtajai valodai ikdienas saziņā lietot vēl vienu valodu, kā arī motivē skolēnus mācīties valodas, jo rāda to praktisko pielietojumu ikdienā. Bērni atgriežoties no apmaiņas viesģimenē gan savā ģimenē, gan skolā dalījās pieredzē, veidojot personiskās integrācijas pieredzi plašākam cilvēku lokam. Viss kopā palīdzēja projektam izdoties un kļūt par neaizmirstamām atmiņām.

Projekta vadītāja Ineta Anspoka

Foto: no Bergmanu un Vaivodu ģimeņu fotoarhīva—kopīgā ekskursija pa Lietuvu un Kurzemi projekta ietvaros.

24 октября в Розовом зале по многолетней школьной традиции собрались ученики начальной школы на Праздник Осени.

Праздник Осени

Девочка-Незнаюшка (Эвита Данилова) горячо спорила со своей мамой (Лаурой Отсоне), а

сама не знала ни что такое школа, ни когда туда надо ходить. Даже первоклассникам это показалось смешным. Когда Незнаюшка убежала из дома, она перепутала лес со школой, а Волка (Ливия Цатлакша) – с учителем. Хорошо, что мимо пробежал Заяц (Лаура Отсоне) и убедил Незнаюшку в том, что в шко-

ревновались в рыболовной ловили загадки. С удовольствием нашего праздника стал флэшмоб, ритмики Римма Гаврилова.

лу ходить не только полезно, но и интересно. Тем более, что пришла Осень (Андра Струка) и принесла с собой не только грибы, ягоды и богатый урожай, но и веселые подвижные игры. Мы соле, играли в веселых ежиков, отгадывали, слушали песню про осень. Новинкой который организовала учительница

Праздник Осени стал хорошим подарком Кружка русского фольклора своим младшим друзьям перед осенними каникулами.

Foto: Inna Kabare

Руководитель кружка Инна Кабаре.

Par bilžu konkursu,

Viena ļoti aktīva un nemiera pilna klase ar savu enerģisko labajiem darbiem un neviltotu prieku tīva un neatlaidīgo skolotāju

Mārti Pokšāni priekšgalā septembrī piedalījās jauniešu žurnāla „Sīrups” rīkotajā konkursā, kas saucās neparasti - Bilžu konkurss, bet kuram bija cēli mērķi: izjust un aptvert neaptveramo - savu Dzimteni, Latviju. Skolēni veidoja Latvijas kontūras, fotografēja bildes un sūtīja tās uz žurnāla „Sīrups” redakciju. Azarts un vēlme uzvarēt bija tik liela, ka nostrādāja princips: „kurš pirmais brauc, tas pirmais maļ”, un 6. klase iemanījās paši pirmie atsūtīt savu Latvijas redzējumu un izjūtu, tāpēc arī saņēma konkursa balvu – braucienu uz Saukas dabas parka atrakciju un aktīvās atpūtas taku „Velniņi”. Tas par tām bildēm.

Bet tālāk kā pasakā. Ja tu kaut ko labu izdari un ļoti vēlies, tad par to nāk arī alga vai gandarījums. Tālāk var runāt par daudzu cilvēku labajiem darbiem. Saukas dabas parka Bincānu mājas saimniece Riebiņu skolēniem uzdāvināja atpūtu pie dabas, Riebiņu vidusskolas direktore Ineta Anspoka atļāva šo braucienu organizēt kā mācību ekskursiju un iedeva skolēniem autobusu, 6. klase audzinātāja Mārti Pokšāne, saņemdamā dāvanu karti, atskārta, ka viņai nemaz nav 30 skolēnu, kā tur bija rakstīts, un dalījās priekā ar 5. klasi, kura tūlīt bija gatava braukt un aktīvi atbalstīt visus pasākumus.

Ļoti svarīga lieta, ka lietainā un drēgnā nedēļā bija saulaina un jauka diena—22. oktobris, kuru visi bija izlūgušies, nu, saprotams, kam, lai skolotāji varētu novadīt brīvā dabā dažādas mācību stundas, par kurām skolēni pat nenojauta, jo domāja, ka brauc izklaidēties.

tos, kuri pasaku vēl nebija lasījuši. ezera – Saukas ezera atrašanās viemantošanu tūrisma industrijas organizācijām bagātajam Līgo kalnam paugurvalnī - 78,5 m virs jūras līmeņgrāvā, īpašā dabas veidojumā, kur lielu nogurumu kājās pēc taku bet vēl mēs tur redzējām brīvprātīgo

Eiropas valstīm, piedalījās dabas parka sakopšanā un labiekārtošanā. Tā pienāca vēstures stunda, kuru varēja organizēt individuāli, jo visur bija informācija par objektiem, un to varēja lasīt. Visvairāk tomēr bija fizisko aktivitāšu. Bincānu māju dabas takā „Velniņi” skolēniešana pa virvi, balķi, nostieptu zemē. Tad vēl pārvietošanās ar

Un tagad beidzot par prieku. Tādas stundas nenotiek katru dienu. Rūdolfa Blaumaņa pasakas „Velniņi” tēli atdzīvojās tēlnieku skulptūrās un stāstīja par saviem nedarbiem, skolēni vēlreiz atcerējās grāmatas sižetu, un zinātāji ieinteresēja Ģeogrāfijas stundā visi iepazīnāmies ar skaisto tu, sakārtotiem krastiem un ļoti veiksmīgu tā izzēšanā. Braucām garām diviem Latvijas kalniem, un Ormaņkalnam, kas esot augstākā vieta Sēlijas ņa, vēl lielāki pārsteigumi mūs gaidīja Tālvilža varēja redzēt dabas spēku un varenību, izjust ne- „izskriešanas” un rokās pēc nobrauciena ar trosi, jauniešu labos darbus, jo tieši viņi, cilvēki no 8

ni varēja pārbaudīt gan spēku, gan veiklību: tīklu, dažāda augstuma balķiem, kuri ierakti rokām pa virvi, kura bija iekārta diezgan augstu virs zemes, vai liekot kājas iekārtu virvju cilpās.

Prieks bija pāri malām, bērniem bija laimīgas sejas, viss bija izdevies. Vēl ir jāpasaka, ka ugunsgrāva kurināja skolēni ar saimnieces atļauju un pusdienas uz ugunsgrāva arī gatavoja bērni paši. Mums ar skolotāju Mārti bija prieks un gandarījums par skaisto laiku, par bērnu

draudzību un par to, ka ekskursijā brauca visi piektās un sestās klases skolēni. Bet tas ir arī vecāku labais darbs.

5. klases audzinātāja Irēna Ormane